

Пуче "петарда", као од шале, на Градском стадиону. Борац је нокаутирао мостарски Зрињски, једног од кандидата за треће мјесто, које води у Европу, али и наставио свој успјешан прољећни низ јер су у четири првенствена кола освојили чак десет бодова. Тако су Бањолучани са седме позиције, на којој су зимовали, скочили на трећу и, с обзиром на игре које пружају, али и квалитет тима, на најбољем су путу да и четврти пут, узастопно, заиграју на међународној сцени.

Када се томе нико није надао, на Градском стадиону гости су у 21. минуту дошли у вођство. За њих је досуђен слободан ударац, лопту је у шеснастерац убацио Аничич, а Билбија, који је дошао да помогне својим саиграчима, избацио је из шеснаестерца. На неких 35 метара прихватио ју је Марковић, а онда одапео фудбалску "бомбу", која је завршила у горњем углу гола домаћих. Чувар мреже Бањолучана Авдукић парадом је само уљепшао овај погодак. Био је то ријетко виђен гол, био је то погодак који би у конкуренцији за евро-гол сигурно ушао у најужи избор.

Шок, па радост. Кратко је трајало. За само пет минута домаћини су од 0:1 стигли до 3:1. Све је било у режији нападача Борца Немање Билбије. Прво је у 25. минуту, после сјајног центаршута Малетића, из корнера, са лијеве стране, на првој стативи захватио лопту главом и послао је у мрежу, да би се три минута касније поново уписао у стријелце. Бек Васиљевић је извео аут, добацио је лопту до Стокића, овај је продужио Кантару на лијевој страни. Он је одлично центрирао, опет на прву стативу, Билбија је запливао кроз ваздух и прије Мелхера, који јој је такође кренуо у сусрет, послао лопту у небраћену мрежу.

Није се ова радост ни стишала, а услиједила је нова. На семафору је стајало 3:1. Поново су у главним улогама били Кантар и Билбија. Негдје на средини терена Стокић је украо једну лопту противничким играчима и прослиједио је до Кантара. Услиједио је његов бијег по лијевој страни, ушао је искоса у шеснаестерац, могао је чак и да шутира, али се одлучио да упосли Билбију, који је лопту са два-три метра прослиједио у гол.

А они највјернији навијачи на истоку, уз велику радост на трибинама, запјевали су:

- "Ја те волим, ја те волим, Борче мој, ја те волим, ја те волим, Борче мој..."

На почетку другог полувремена – 4:1. Био је то фудбалски мат у два потеза. Лијеви бек Васиљевић додао је лопту до Стокића, овај је прихватио и кад је дошао до линије која означава круг на средини терена, упутио је теледириговану "дугу" лопту. Билбија је измакао пажњи својих чувара и чим је крочио у шеснаестерац, шутирао је и погодио доњи угао гола голмана Мелхера.

Сјајну партију, у којој је асистирао код два поготка, Кантар је крунисао у 78. минуту. Овог пута у његовој улози био је Малетић. Са позиције десног крила пронашао је Кантара, на супротној страни, овај је са неких десетак метара приземним ударцем савладао "јединицу" Зрињског Мелхера и "запалио петарду" на Градском стадиону, за велику радост свих оних који припадају Борчевој навијачкој армији, али који су могли и да уживају у сјајној фудбалској представи изабраника Слободана Старчевића.

Билбија је у последњим минутима уписао четири гола, а укупно је утакмица завршена са 4:1 у корист домаћина. Билбија је укупно уписао 19 голова у 19 утакмица, а укупно је утакмица завршена са 4:1 у корист домаћина.